

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 3 frt — kr.
Félévre . . . 1 > 50 >
Negyedévre . . . — > 75 >
Egyes szám ára 6 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(Népies kiadás.)

Szerkesztői iroda

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratok vissza nem adat-
nak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek
föl.

Megjelen vasárnaponként.

Kinevezett esküdtek.

Pécs, 1897. május 21.

Tizenkilenc évvel ezelőtt megalkot-
tuk büntető törvénykönyvünket, a mely
meghatározza a bűncselekményeket és azok
büntetését, de azokat a szabályokat, a
melyek szerint a bíróságok a büntettek
kiderítése és megbüntetése, szóval a bü-
ntető törvény gyakorlati alkalmazása körül
követni tartoznak, még csak most tárgyal-
juk; bíróságaink írott törvény hiányában
még most is szokás alapján járnak el a
polgárok vagyonát, becsületét, életét leg-
közelebről érintő büntető ügyekben.

A büntető eljárási törvény megalko-
tása körül tanusított ez a késedelmezés
annál vétkesebb mulasztást képez, mert a
szokás által szentesített eddigi eljárásunk
olyan képtelenségeknek lett szülő anyjává,
a melyeknek jogállamban egy percig sem
szabadna helyet engedni.

A modern korszellem már régen ki-
mondotta kárhóztató ítéletét a törvényke-
zés terén uralkodott titkos írásbeliség
felett s birói gyakorlatunk ennek a kor-
szellemnek volt kénytelen engedni, a mi-
kor a nyilvánosságnak és a szóbeliségnek
tért engedett a büntető igazságszolgáltatás
termeiben. De éppen ebből származott
aztán a legnagyobb visszásság, mert a
gyakorlatban a szóbeliség csak az első
bírói tárgyalásra szorítva birt érvé-
nyesülni s így beállott az a képtelenség,

hogy eljárásunk az első bíróságok előtt
szóbeli, a végérvényesen ítélező felebb-
viteli bíróságok előtt pedig írásbeli; míg
az első bíró a felek és tanúk személyes
meghallgatása, a vád és védelem szóbeli
előterjesztései alapján ítélezik, addig a
felső bíróság a szóbeli tárgyalásról készült
hiányos jegyzőkönyv és a vizsgálati iratok
alapján dönti el végleg a vádlott sorsát.

A gyakorlati törvénykezés emberei
nem is mulasztották el a modern büntető
eljárási törvény meghozatalát sürgetni, de
sürgetésüknek csaknem két évtizedig nem
volt eredménye. A kormány részéről tapasztalt
ennek a makacs halogatásnak nem az
volt az oka, mintha a büntető perrendtar-
tás elkészítése valami rendkívüli tudomá-
nyos bűvárlatok, hosszas tanulmányokat
igényelt volna, hiszen az anyagi büntető
törvény elkészítése ebben a tekintetben
sokkal nagyobb szabású és hosszabb ideig
tartó előkészületekkel járt. Büntető per-
rendtartást nem kaptunk egyszerűen azért,
mert kormányunk fából vaskarikát akart
csinálni: modern bünvádi eljárást esküd-
tszékek nélkül.

De hát a szabadelvű (!) kormány
végre is belátta, hogy ez nem megy, ha-
csak nevetség tárgyává nem akarja tenni
magát a művelt Európa előtt egy modern
perrendtartással, amely messze mögötte
marad az orosz eljárás mögött
is. Kénytelen-kelletlen megcsinálták tehát
tavaly az új büntető eljárási törvényt az

esküdtszéki eljárás fölvételével, hogy így
legalább meg legyen a modern formája a
törvénynek, de gondosan elkerülték annak
meghatározását, hogy az esküdtszékeknek
milyen szervezetük és hatáskörük legyen;
ezt külön törvénynek tartották fenn.

A magyar hivatalos szabadelvűség itt
sem tagadhatta meg magát: a szabadelvű-
ség látszatát megmentette a tavaly hozott
törvénnyel, a szabadelvű köpeny alatt a
gyakorlatban a reakciót akarja meghono-
sítani a most tárgyalás alatt levő javasla-
tokkal. Lesz tehát esküdtszékünk, hisz ez
szabadelvű intézmény, de azt úgy állítjuk
össze, hogy ez is engedelmes szolgája le-
gyen a hatalomnak, mint köz- és társa-
dalmi életünk minden egyéb faktora.

A most tárgyalás alatt álló esküdtszéki
törvényjavaslat ebből a célból úgy
szervezi az esküdtszékot, hogy annak csak
azok lehessenek tagjai, a kiket a kormány
által kinevezett bírák és a főispáni be-
folyással kiküldött bizalmi férfiakból össze-
állított bizottság az esküdtképes polgárok
közül kiválogat. Hogy ez a kiválasztás
teljesen egyértelmű lesz a miniszeri ki-
nevezéssel, affélől senki kétségben nem
lehet, aki tudja, hogy az erőszakon ala-
puló szabadelvű párturalom mennyire kiölte
köztisztviselőinkben a politikai morált, az
önállóság érzetét és a szabadságszeretetet.

Nem népbíróság lesz tehát a mi es-
küdtszékünk, hanem kinevezett tagokból
álló pártbíró, melynek politikai perek-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Erényes férfiak.

Az egyetlen pont széles e világon, a
hol a férfiak erényének is akad igazi meg-
becsülője, Páris, a Szajna melletti Babel.
Ámbár mondják, hogy ott a női erénynek is
nagyobb az értéke, különösen, ha már föl-
legedő félben van a jege. Egy bizonyos Mon-
tyon, a ki hagyomány szerint fiatalabb
éveiben rengeteg sok kísértésnek volt kitéve
és nem mindig állotta ki a tűspróbát, idősebb
és már kopaszodó korában hatalmas summa
pénzt tűzött ki különféle erény-dijakra, a
melyek között a legnevezetesebb az, a mely
erényes férfiaknak szól. Valószínű, hogy az
erényt specializáló Montyon így okoskodott,
mikor ezt a ritka alapítványt megtette:

— Mit tessz az okos kertész, ha meglát
a palántái közt egy gyöngébb hajtást? Kül-
önös gondjában részesíti és mellé állít egy
támaszt. Én is úgy eselheszem majd a férfi-
erénnyel, a mely — mi türes tagadás —
az összes virtusok között legkevésbé siker-
rül! Adok neki támaszul egy kilátást, egy
reményt, azt a biztatást, hogy ha — mondjuk
— tizenöt husz esztendeig jól viseli magát,

bátran pályázhat majd az én díjakra, a mely,
föltéve, hogy elnyeri, szolid jövőt biztosít
neki. Nem is kételkedem, hogy ez a kilátás
megszaporítja majd a pádovai Szent Antalok
számát és sok embernek erőt ad a kísértés-
sel szemben.

Jóformán száz esztendeje már, hogy
Montyon ur nyárspolgári logikával eszelte
ki a maga dolgát, de azért Franciaországban
még mindig nincsenek tulsúlyban az erényes
férfiak és a francia nemzet még mindig nem
monopolizálja a morált. Megesik ott is, hogy
lopnak, rabolnak, sikkasztanak és egyéb a
férfierény ellen való rosszakat cselekszenek.
De nem teljesült a nagy moráltenyésztőnek
az a másik reménye sem, a melyről az
alapító-levélben is megemlékszük: hogy va-
lami nagy mintaszerű erényt — une vertue
eblouissante — fedeznek föl, a mely példa-
képtül szolgálhat majd sok esztendeig s a
melyről a reklám így emlékezhetik meg:

— Ime, tisztelt közönség, a Montyon
díj neveltje és jutalmazottja. Ma egy első-
minőségű erény tulajdonosa, holott egykor
közül állott a bukáshoz és mint önmaga konsta-
tálta, el is hasalt volna, ha nincs kilátása a
Montyon-díjra. Tisztelet és becsület ennek
a díjnak, a mely a legjobb, legkiválóbb,
a legeredményesebb valamennyi díjak kö-
zül . . .

Fájdalom, az erényes férfiak nem sza-
porodtak el valami tulságosan azóta, hogy
szolid kilátásokkal kecsegtetik őket — aggro-
rukra. S a kik eddig méltóknak találtattak
a jutalomra, azok is száz esetben kilencven-
szer nem pályáztak, nem is tudták, hogy volt
valaha egy Montyon nevű ur, nem is sejtet-
ték, hogy díjat tűzött ki az erényes életre,
hanem úgy kellett őket az erényükből kiadni,
erővel kivonszolni a magányukból, a hol mint
az ibolya szerényen meghusodtak és nyilvá-
nosság elé vinni, a hol nolens volens meg-
koszorúzták és megjutalmazták őket. Mert
abban az egyben mégis elűt a Montyon a
többi akadémiai jutalomtélétektől, hogy a pá-
lyamunkát nem kell előbb idegen kézzel le-
másmóltatni és jeligével ellátva és kemény
táblába kötve az akadémia titkárához bekül-
deni, a ki folyó számmal ellátja és aztán ki-
adja a bíráló-bizottságnak — nem, uraim, a
Montyon jelöltjei tudtukon kívül is pályáznak
és még az éjszakai sarkon is föltalálja őket
az erényrendőrség kutató szeme, mert haj,
minden biztatás dacára kevés az igazán eré-
nyes férfi és nagy munkába kerül évről évre
előteremteni a megfelelő kontingenst.

Pedig, pedig, a Montyonban is megvan
a hajlandóság arra, hogy szűkebb termésű
esztendőkből kevesebbel beérje. Mint a
Teleki-díjnal, itt sem követelnek abszolút becsű

ben körülbelül az a feladata lesz, amivel a képviselőházi bíró bizottságok s legutóbb a mentelmi bizottság is tönkretették a független és igazságos bíraskodás eszméjét. Ezt a feladatot hűségesen teljesíteni is fogják az új esküdtszékek, mert az esküdteket válogató beamterek nem fogják kitenni magukat a kormány haragjának azzal, hogy független gondolkozásu, vagy pláne ellenzéki hajlamu polgárokból válogassák össze az esküdteket; a mértéket tehát csupa gutgesinnt mameluk fogja megütni, akik elfogadják alaptörvényül az igazságügyminiszternek azt a kijelentését, hogy nekik főfeladatuk a polgártársak tulajdonságai ellen foglalni állást.

Mert hát tudvalevő dolog, hogy nálunk senki sem tiszteli jobban a törvényt, az egyéni szabadságot, az abszolút igazságot, mint a hatalom; a szabadságában, polgári jogaiban, vagyoni érdekeiben megtámadott egyének tehát csak a polgártársak terrorizmusa ellen van szüksége védelemre!

Ilyen esküdtszékre van szüksége a szabadelvű kormányoknak, a melynek a mostani esküdtszékek előtt nem igen volt szerencséje, úgy hogy ha a dolog továbbra is annyiban maradna, utóbb még nem is lenne érdemes a szókimondásért, a vélemény szabad nyilvánításáért folytatni a politikai üldözés rendszerét. Mert, hogy a kormány most már rendszert csinál a politikai üldözésből, azt az igazságügyminiszter tagadása dacára is tudja a közönség, hisz elég sűrű egymásutánban van szerencséje gyönyörködni a politikai perek színjátékában.

Nagy önézetről tesz tanuságot az igazságügyminiszternek Visontai Soma kétkedése ellen kivágott következő büszke mondása: „azt hiszem, ha innen, e helyről egy miniszter azt mondja, hogy abban az osztályban (a miniszteriumban) vádak nem indítványoztatnak, annak a miniszternek is meg kell lenni annyi tekintélyé-

nek s a miniszter iránt is kell lenni annyi tiszteletnek, hogy ez kétségbe ne vonassék.“

Nos hát ez szép mondás, de a miniszternél is nagyobb tekintélye van előtünk az igazságnak; ez pedig az, hogy igenis a miniszterium kezdeményez politikai pereket; állíthatjuk ezt annál is inkább, mert nekünk is van részünk a kormányban ily irányu atyai gondoskodásában. A „Pécsi Figyelő“ mult évi december 29-ki vezércikkében a királyi ügyészség nem talált büntetendő cselekményt, nem is kért tehát engedélyt a kormánytól sajtóper megindítása iránt, hanem igenis a kormány irt rá az ügyészségre, hogy indítsa meg ellenünk a sajtóper. És bizony nagy szerénység volna tőlünk azt vitatni, hogy a magas kormány az egész országban éppen csak minket szemelt ki arra, hogy eltérve következetesen vallott elvétől, ő kezdeményezzen ellenünk politikai pert.

Igaznak kell tehát tartanunk Visontai képviselő állítását, hogy a kormány rendszert csinál a politikai üldözésből, s hogy ezt sikeresen is tehesse, azért kellenek neki kinevezett esküdtek.

Mi ujság?

— (Ki lesz az alispán?) Az üresedésben levő alispáni állásra mindez ideig két jelöltet emlegettek: Trixler Károly, mohácsi főszolgabíró és Országh Lajos földbirtokost. Most azonban — mint értesülünk — Országh Lajos kijelentette, hogy nincs szándékában az alispáni állásra pályázni. Így tehát az egyedüli jelölt a megye első tisztviselői állására ez idő szerint Trixler Károly, a ki e szerint egyhangulag fog a július 12-én megtartandó közgyűlésen az alispáni állásra megválasztatni.

— (Előléptetés.) Ő felsége a király Varga Nagy István, pécsi törvényszéki bírónak az ítélőtáblai bírói címet és jelleget adományozta.

pálya munkát, hanem beérik a relative legjobbal, még pedig szégyenparagrafus nélkül. A mi tehát még nem egészen elnyűtt, csak némileg kopottas, de azért még mutatós férfierény van, az bátran pályázhat. S pályázott volna Molière idejében Tartuffe ur is, ha már meg lett volna a díj és pályáznak most az ő unokái. Tán nem is a pénz ingerli őket, hanem az a hatalmas, elbódító érzés, a mely minden Tartuffe ivadékot magával sodor, a mikor arról van szó, hogy egy egész ország szemeláttára őt ismerjék el a legerényesebbnek milliók közül.

De mikor az erénydíjnak eme csodjét konstatalom, egy másik kérdés áll elémben: Örvendjek-e, vagy pedig busuljak, hogy így történt? Ha nőkről volna szó, nagyon busulnék, mert a női erénynek, a legszigorubb értelmében véve azt, mindig föltétlen tisztelője és megbecsülője voltam. De a férfiakkal másként vagyok: ott mindig fázom, ha közéletünk ugynevezett puritán alakjait magam elé képzelem és a Cato censorokat egy kissé komikusoknak találom kegyetlen szigorukban, mert tudom, hogy ők sem voltak kérlelhetlenek, mikor még az ifjuság forró árja lüktetett ereikben. „Sari néni, hej, mikor kendet még Sárkánknak, hugomnak nevezték...“ S ennek kapcsán, bár némileg habozva, mert lehet, hogy félreértetek, fölteszem a magam két kérdését:

I. Van-e egyáltalában erényes férfiú?

II. S ha van? szerencse volna e a társadalomra, ha csupa erényes férfiú intézné köz- és állami életünk sorsát?

Az első kérdésben hamar tuleshetünk. Igenis kell, hogy legyenek erényes férfiak, nem csupán azért mivel már vagy nyolcvan esetben ítelték a Montyon díjat olyan embereknek, a kiket egy tisztesség és meg nem vesztegethető férfiakból álló bírói bizottság azoknak mondott, de még inkább azért, mivel a díj fennállása óta mindig akadnak feles számmal olyanok, a kik arra pályáztak. Ezekben a emberekben valamennyiben meg volt a tudat, hogy igenis erényes férfiak, már pedig nem létező fogalomnak soha sines annyi híve. Ezt már Voltaire is bizonyította, az igaz, hogy a főnök oldaláról fogta fel a kérdést és megfordított argumentációval adott rá választ:

— Ön tudja, így szólott egyik ismerőséhez, — hogy én mindig ateista voltam, de egy idő óta nagyon megzavar valami abban a hitemben, hogy nincs Isten. S tudja-e, hogy mi? Az, hogy nagyon elszaporodnak az istentagadók. A mit annyian megtagadnak, valószínű, hogy mégis van és létezik.

... Annyira ócsárolják, gunyolják és kacagják a mai korban az erényes férfiakat, hogy Voltaire példájából kiindulva, bennem

— (Érettségi vizsgálatok.) 17 évet vették kezdetüket a pécsi főgimnáziumban az írásbeli érettségi vizsgálatok, a melyek péntekig tartanak. A szóbeliek június 10—12-én fognak végbemenni, ezután Spitzkö főigazgató Kaposvárra utazik az ott végbemendő érettségi vizsgálatokra, a honnét 16-án visszaérkezik, hogy közvetlenül vezesse a tornaversenyre vonatkozó intézkedéseket.

— (Közigazgatási bejárás.) Az eszék-batnai és a hercegszöllős—monostori közuti gőzmozdonyu vasutvonalaknak közigazgatási bejárása május 31. és június 1. és 2. napjain fog végbemenni, mely alkalommal a kereskedelmi miniszterium küldöttjének, Ehrenhöffer Aladár osztálytanácsosnak vezetésével a vármegye részéről Koszits Kamill főjegyző, Nagy Jenő főügyész és Kovácsffy Kálmán államépítészeti hivatali főnök fogják bejárni az egész utvonalat, miután haladéktalanul hozzákezdenek a smpárok lefektetéséhez a széles országuton. Tehát a mi új vasutunk is olyan lesz, mint pl. a budapest-soroksári vicinális.

— (A sásdi választás utójátéka.) 17-én folyt le a legutóbbi hegyháti követválasztás utójátéka — a sásdi kir. járásbírósnál. Bach Gyula mágoosi jegyző és Festetich Alfonz gróf, mágoosi lakos, a a kormánypártnak két erős oszlopa állt a bíróság előtt, mely Bach Gyulát azért, mert egy mágoosi polgárt a jegyzői irodából gallóránál fogva kidobott, becsületsértés miatt 5 frt pénzbüntetésre, Festetich Alfonz gróft pedig azért, mert a választás előestéjén Mágooson kiütött szalmatüz alkalmával az akkor betegen fekvő Halvax József mágoosi plebánost becsületében sértegette, 100 frt pénzbüntetésre, azért pedig, mert ugyanekkor egy mágoosi választópolgárt botjával megvert, könnyü testi sértés vétsége miatt a a büntető törvény 92. §-ának alkalmazásával 100 frt fő- és 50 frt mellékbüntetésre ítélte. A pártszenvédely tulajdonságait fenyítő ítélet Sásdon — mintj onnét írják — igen jó benyomást keltett.

is fölébredt a remény, hogy még valaha találkozom velük, vagy legalább is egyik diszesebb példányukkal. Nincs kizárva, hogy fürteim megőszülnek a várakozásban, tán szemtől szemben nem is látom őket, hanem be kell érnem a róluk szóló hirmondással, de azért nem rendül meg a hitem. Mert az igazi ideálnak épp az a jellemző, hogy az ember vele szemben elvesztheti minden reményét, de sohasem a hitét.

Milyen is sajátképpen az az erény, a mi az erényes férfiut teszi és dissiti? Különbözik-e attól, a mi a nőnél el van fogadva ilyen értelemben? Én azt hiszem, hogy ha igazi erényről van szó a férfunál, az sem lehet más, mint a léleknek, a szívnek és a testnek teljes tisztasága. Mert hogy a társadalmi szokás különbséget tett ebben a tekintetben a két nem között, az még nem jelenti, hogy esakugyan van különbség, Hisz a hőmérséket is háromféle grádusmérővel állapítják meg: ott, a hol Celzius szerint nyári módon izzadnak az emberek, Reaumur nyomán enyhe tavaszi éghajlat van és Fahrenheit már fogvacogásra ösztökél. De azért a hőség és a hideg fogalmai nem változnak meg, sem monsieur Reaumur, sem pedig mister Fahrenheit kedvéért. Az erény fogalma is ugyanaz a férfunál, mint a nőnél, csak a skála, a melyet a két nem használ, különböző. Az erényes férfiú már meg-

— **(A pécsi izraelita nőegylet)** 17-én délután 3 órakor tartotta évi rendes közgyűlését Weiller Sarolta elnöklete alatt szép számú tagok részvétele mellett. A választmány jelentését az 1896. évre vonatkozólag tudomásul vették, a számadásokat elfogadták és a szokásos fölmentvényt megadták. Ezután elhatározták, hogy június 13-án egy nagyobb szabású nyári mulatságot rendeznek a jótékony nőegylet kerti helyiségében. A zár számadások 4164 frt 54 kr. bevétel mellett 173 frt 97 kr. maradványt mutatnak ki. Az egyesület vagyona 16 339 frt 39 kr-ra rug — és az egyesületi tagok száma 288.

— **(Fényes esküvő.)** 19-én délután öt órakor kelt egybe az állami anyakönyvi hivatalban Pintér Ferenc, városi aljegyző, Kaltnecker Mariskával. A házasságkötést főispáni engedéllyel, Majorossy Imre polgármester eszközölte, díszmagyarban, igen szép beszédet intézve az ifjú párhoz. A házasságkötésnél tanúk voltak a vőlegény részéről Schneider István, népiskolai felügyelő igazgató és a menyasszony részéről Engeszer Miklós, ékszerész. A fényes nászmenetben nyoszolyó-leányok voltak Kaltnecker Ilona, Simon Lujsa, Bedő Panna és Kindl Gizella; vőfélyek Reeh György, Kaltnecker Károly, Nédler Lajos és Ptacek Lajos. A polgári házasságkötés után 5 órakor a násznép a belvárosi plebániatemplomba vonult, hol az új házaspár frigyét Magenheim József, belvárosi plébános megáldotta. A templomból a menyasszony szüleinek házához hajtottak hosszú kocsisorban, az ott tartandó nászszakomára.

— **(A rózsák atyja.)** Hoffmann Lajos, pécsi butorgyárosnak a napokban érkezett haza Chicagóból az öccse, Hoffmann Károly. A messziről jött vendéget lapunk tudósítója meginterwiewolván, többek közt az Amerikába költözött pécsiekről s így különösen a Chicagóban letelepedett Jilly Alajos, volt pécsi ügyvédrel kérdészködött. Hoffman Károly ismerte Jillyt Chicagóban és azt mondja róla, hogy sorsa most jobbra fordult, a mennyiben már nem kell neki többé téglát és maltert hordania, hogy ezekeresése meg kenyerét, mert jobb foglalkozáshoz jutott. Ugyanis „Germania“ dalos-

tagyna annál a foknál, a hol az erényes nő még egészen jól érzi magát. Hja a training!

De nehogy azzal vádoljanak, hogy tojástanban lejttem körül a főkérdést, kijelentem, hogy az erényes férfiak tulságos elszaporodását nem tartanám szerencsének állami és társadalmi életünkre. Egy-kettő mutatónak minden ekzsponáltabb ponton még megjárja, de ha valamennyi pontot ők foglalják le maguknak, hamarabb jutnánk el az örök fagy világába, mint a Madách két, az egész histórián keresztül utazó hőse. Az élet minden törvénye a mozgásból indul ki, vibráló erők viszik előre az emberiséget, hatalmas szenvedélyek alkotnak és rembolnak le államokat, érzések csatájából fakadt ki a lét bimbója, de mindezekhez semmi köze a férfiak erényének, a mely maga a stagnáció. Olyan az, mint a csendes és méla holdsugár, a mely költői szint és hangulatot ad a tájnak, de semmi meleget nem áraszt. Pedig meleg, izzó hőség nélkül nincs elemi alkotás, mert maga a föld is egy égési processzus műve. Koncedálok azt, hogy egy javarészen utópikus és minden tekintetben ideális köztársaságban, a hol oly egyformára lehetne idomítani az embereket, mint az angol kertekben faragják az fákat és a cserjéket, szóval az egyformaság és a középserűség teljesen fődzök egymást, a férfiak

kör tagjai közé felvétetvén, a kör kieszközölt neki egy nagy uri parkban — kertészi állást. Így tehát a rózsák atyjává lett az idegenbe szakadt Jilly Alajos!

— **(Műkedvelők Siklóson.)** Folyó hó 22-én Siklóson a „Pelikan“-hoz címzett szálloda nagytermében műkedvelő előadás tartatik. Beléptidj: Személyjegy 1 frt. Családjegy 2 frt 50. kr. Az előadás tiszta jövedelme részben a siklósi önk. tűzoltó egyesület javára, — részben a siklósi községi polgári iskola egy, esetleg több, jó előmenetelt tanusító növendékének jutalmazására fog fordíttatni, — miért is a felülírtetések köszönettel fogadtatnak. Kezdeté este 7 órakor. Előadás után tánc. Előadatik: „A cifra nyomorúság.“ Színmű 4 felvonásban, Csiky Gergelytől.

— **(Szolgálati jubileum.)** Tarcsai Károly, a kaposvári kir. törvényszék bírása, május hó 22-én tölti be bírói pályájának 40 ik esztendejét. Ez alkalomból a bírói és kaposvári ügyvédi kar jubiláris bankettet tart tiszteletére a „Korona“ vendéglő nagytermében.

— **(Veteránok mulatsága.)** Ö Fensége József kir. herceg védnöksége alatt álló első pécsi veterán és segélyző egyesület június 6-án, pünkösd vasárnapján az egyleti zászló felszentelésének 20 ik évfordulóját ünnepli meg. Az ünnep rendezősége: főrendező: Sebők Gyula, Felber Ferenc, pénztárnokok: Watzina József, Kolonics Imre, ellenőr: Szikszay Ferenc, rendezők: Grász Péter, Dorn Antal, Mayer Antal, Lumpe János, Krämmer György, Réz Péter, Kovács János, Bender Lőrinc, Rudolf János. Műsor: Június hó 5-én, este 8 órakor, az ünnepély előestéjén fáklyás menet zenével. Június hó 6-án, reggel 5 órakor, az ünnepély napján riadó. Kiindulás az egyleti helyiségből (Tettye-utca 6. sz.), az Ágoston-, Márton-, Kossuth Lajos-, Király-, Ferenciek-, Scitovssky-téren Kardos Kálmán- és Mária-utcán keresztül vissza az egyleti helyiségbe; reggel pont 9 órakor: Az ünnepélyen résztvevő egyesületek összejövetele az Ágoston-téren; délelőtt 10

erényessége lehetne az összetartó ragaszték és az erényes férfiú a mérsékelt lassan és minden nagyobb emóció nélkül előre hajtó erő. De a mai társadalom halastavában, a hol a csukákra már csak azért is van néha szükség, mivel az üldözött halak mozgása megakadályozza az elposványodást, az erényes férfiú legfőképpen az a szilárd pont lehet, a mely körül a korlátok lerakodnak. Igaz, hogy lebből is sziget, sőt szárazföld lesz idővel, de nagyon sokáig tart és mi nem várhatunk addig...

Az igazán nagy históriai alakok nem is árultak el valami nagy törekvést abba az irányba, hogy őket erényes férfiaknak tartsák. Napoleon, Julius Caesar, Bismarck, Shakespeare, Byron — talán elég is lesz ez az öt mutatónak? — sokszor megbotlottak, de az tán mihamarabb ismét talpra állottak. Lehet azért, mert erényük abban állott, hogy erősek voltak. Tán nem is olyan pusztán véletlen, hogy a mi nyelvünkön az erő és az erény olyan rokonhangsú fogalmak? Erő volna talán az a férfiú igazi erénye és erény volna a nő igazi ereje? Nem merem ezt a kérdést magamtól eldönteni, gondolkozzék kiki fölötté és alkotson magának önálló véleményyt.

Tábori Róbert.

órákor: Szent mise a belvárosi plébánia templomban. Isteni tisztelet után a zászlóval megjelenő egyesületek haza kísérése zenével, délután 3 órakor: nagy zártkörű kerti ünnepély táncal egybekötve ifj. Scholc Gyula sörházi kerthelyiségében. Belépti díj személyenkint: előre váltva 30 kr., délután a pénztárnál 40 kr. Jegyek előre válthatók: az egyleti helyiségben, Jakab Imrénél a Scholc féle sörcsarnokban, Donner József lisztkereskedőnél, Gyimóthy Gyula kereskedőnél, Sebők Gyula „Korona“ vendéglőnél, valamint Wessely és Horváth könyvnyomdájában (Király-utca.) A kerti ünnepélynek tiszta jövedelme az egyleti pénztár javára fordíttatik.

— **(Rablógyilkossági kísérlet.)** Hogy mennyire vesszedelmesek lehetnek azok az idegenből hozánk szakadt, dologkerülő vándorlók, élénken bizonyítja a a fölháborító eset is, melyről dombovári levelezőnk értesít: Ugyanis Németh (Csörge) János, vasuti alkalmazott, tegnap estefelé, felhasználva a szépen kitisztult időt, kiment a földjére megnézni, hogy a múlt heti eső nem tett-e nagy károkat a búzájában. Nem gondolva semmi rosszra, még botot sem vitt magával. Már jó későn lehetett, mikor hazafelé vette útját; utközben három vándorlóval találkozott, kik — látva, hogy semmi védőeszköze nincs — bátorságot vettek maguknak, hogy — a szeből kilátszott órájáért — megtámadják. Az kérdesték tehát tőle, hogy hova megy? — mire ő azt válaszolta, hogy „haza.“ — Ma nem fogsz hazamenni, ha az órát nekünk nem adod, mondta az egyik. — Már pedig azt nem adom oda — válaszolt Németh bátran. — Akkor meghalsz — mondták dühösen a vándorlók és azzal szót sem várva, botokkal, késekkel rárohantak a védtelen emberre és addig verték, míg eszméletét veszítve, élettelenül összerogyott. Ekkor a fosszogatáshoz láttak, de ebben egy közeledő kocsis megszavarta őket, mire megijedve futásnak eredtek. A majdnem teljesen agyonvert ember, hallva a kocsis zörgését, minden erejét összeszedve segítségért kiáltott és kérte az oda érkező kocsis tulajdonosát, hogy szállítsa be Dombovára, de az emberi érzés nélküli uri ember, kit a szerencsétlen ember meg is nevezett a kihallgatásánál, szívtelenül tovább hajtattott. Ott feküdt tehát a haldokló ember tehetetlenül egy pocsolyában egész reggelig, folytonos rettegés között, hogy hátha visszajönnek a vándorlók és agyonverik. Reggel hozták haza nyomorultan a szerencsétlen embert azok a munkások, kik dolgozni mentek, de életéhez kevés a remény.

— **(A szülő és borgazdasági tanfolyam)** Pécsen 20-án (csütörtökön) vési kezdetét és tart jövő hó 2-ig. A tanfolyamra a következő 14 megyebeli tanító vétetett fel: Dánócy Baláss vörösmarti, Hack Jenő tóttői, Heigl Lipót versendi, Jakab Fülöp nádasdi, Jessenovsski János bossoki, Kis Vilmos villányi, Kovács Sándor sepei, Müller Antal bar.-monostori, Szmirák Károly dunaszekcsői, Schenker Mihály püspöklaki, Szűcs Dániel siklósi, Vida Ferenc várkonyi, Weininger Kálmán karancsi és Ssieberth Róbert pécsi tanítók. A tanfolyamon résztvevő tanítók 60 frt államségélyt kapnak, melynek felét a holnap megkezdődő tanfolyamra, másik felét pedig az október 14-től október 26-dikáig tartandó tanfolyamra kapják meg.

— **(Talált hulla.)** Paks mellett a Dunából egy férfi hullát fogtak ki a napokban. A hulla 30—40 év körüli férfiú, s már hetek óta lehetett a vízben. Ruháján B. R.

kezdőbetrők vannak; egyéb ismertető jelt azonban nem fedeztek fel rajta. Zsebében 14 krajcár készpénzt találtak a nagyon valószínű, hogy az illető öngyilkos volt s a nyomor elől keresett menedéket a Duna hullámai között.

— **(Egyházmegyei hír.)** A káptalani helynök a székesegyház felszentelésének évfordulójára, június 20-ra, ünnepi szónokul Réz bánya János dr. pápai kamarást kérte fel. A székesegyház védőszentjeinek, Péter és Pál apostoloknak ünnepén, június 29-én pedig Kuzmics József, miholjaci esperes fogja az ünnepi beszédet tartani a székesegyházban.

— **(A német gazdák Kaposvárról.)** Kaposvárról írják, hogy a berlini gazdasági egyesület tagjai tegnapelőtt érkeztek oda a fonyódi h. é. vasuton. Az állomásnál a somogy megyei gazdasági egyesület igazgatósága fogadta őket. Innen Somssich Andor és Makfalva Géza orsz. képviselők vezetése alatt végtelen kocsisorban a Koronaszállodába hajtottak, hol a gazdasági egyesület megvendégelte őket. Lakoma után a katonai gyakorlóterem bemutatva a gazdasági egyesület a vármegyei lótenyésztés eredményét. Számtalan négyes és kettős fogatot, valamint háts lovát összpontosítottak pár nap alatt erre az alkalomra a városba. Végül a parasztság lóversenye következett. A kedvező idő fényes látványt nyújtott. Hét órákor a német vendégek a fiemei vonatra ültek.

(Adomány.) A belvárosi plébánia-templom Alajos kápolnája számára Krászonyi Ferenc légszesszgyári igazgató egy szép csillárt ajándékozott.

— **(Közgyűlés.)** A pécs-baranyai kertészeti egyesület holnap (vasárnap) tartja évi rendes közgyűlését a városháza közgyűlési nagytermében. A közgyűlés kezdete d. e. 11 órákor.

— **(Kirándulás Abaligetre.)** Holnap (vasárnap); együttes kirándulást rendez a Mecsek-egyesület és az Athletikai-Club Abaligetre. Indulás reggel 4 órákor a felső sétaterről. Ezuttal adta át az egyesület új vendégkönyvét a közforgalomnak, melynek megőrzésére Biró Imre abaligeti plébánost kéri fel.

— **(Kinevezés.)** Sárközy József, m. kir. 8-ik honvédszázadbeli számvevő altiszt a kaposvári járásbíróvá irnokká kinevezetett.

— **(A király előtt.)** A király Budán tartózkodván, tegnap általános kihallgatást adott. Az audiencián igen sokan vettek részt a közélet jelesei közül; köztük Zolnay Vilmos gyáros is, aki öfelsége előtt — legújabbán nyert királyi kitüntetésének megköszönése végett — tisztelgett.

— **(A színügyi bizottság)** ujra alakulása óta tegnap délután 3 órákor tartotta első ülését a városháza közgyűlési termében a következő tárgysorozat mellett: A színügyi bizottság alelnökeinek megválasztása; a színügyi albizottság megalakítása; a jövő színi időszakra a színigazgató által szerződötetett színészek és színésznők névjegyzékének bemutatása s ennek folytán a szükséges intézkedések megtétele.

— **(Elhalasztott értekezéslet.)** Mivel a legközelebbi városi közgyűlés tárgysorozatába nincs fölvéve a villamos vasut engedélyezésének ügye, ennél fogva a királyi utcai vonalnak ellenzői által f. hó 27-re összehívott értekezlete ezuttal elmarad.

— **(Orgyilkossági kísérlet.)** Tóth János, töttösi lakos erdőkerülő csaknem áldozatául esett egy orgyilkossági kísérletnek, melyet egy régi haragosa boszúból követett el ellene. Az erdőkerülő rendes utját végezte az erdőben, mikor egyszerre egy bokorból valaki rálőtt. A lövés nem talált s az erdőőr is fegyveréhez kapott, a mikor a második lövés is eldurant a bokorból s ez vállon találta. Az orvtámadó pedig, látván, hogy golyója nem találta halálra az erdőkerület, a bokorból elmenekült, még mielőtt a lövések zajára összefutott erdőőrök elfoghatták volna. Miközben az erdőt felkutatták utána, a fegyvert megtaláltak egy bokorban, hová az orvtámadó azt elrejtette. Mindkét csőve ki volt löve s még lehetett is benne érezni a fojtás szagát. Az erdőkerülő a menekülő orvtámadóban felismerte Pap József, töttösi lakost, a kit már többször orvvadászaton kapott és ezért fel is jelentette s a ki ellene emiatt halálos boszút esküdött. Boszuját most akarta végrehajtani, de golyója csak megsebezte s nem találta halálosan az erdőkerület. A csendőrség nyomban elfogta Pap Józsefet, a ki az orgyilkossági kísérletet be is ismerte, sőt a csendőrök előtt is azzal fenyegetőzött, hogy addig nem nyugszik, míg az erdőkerület meg nem fosztja életétől. A csendőrség ennek folytán bekísérte az elfogott orvtámadót Pécsre és átadta a királyi ügyészségnek s most a vizsgálóbíró vezeti ellene a további vizsgálatot.

— **(Megvert ember.)** Hergyó Dénes György, töttösi lakosnak régi ellensége volt Zsikó Máté, ugyanottani lakos. A két ellenfél a napokban egy kocsmában iszogatt s szokásukhoz híven kezdték egymást ugratni, de a szóbeli mérkőzésnél tovább nem mentek. S ez elég is volt Hergyónak, de nem elégette meg Zsikó Máté, a ki az utcán megleste ellenfelét és egy bottal alaposan helybenhagyta. Hergyó Dénes György most az ágyat nyomja sebei miatt; Zsikó Mátét pedig feljeientették a bíróságnak.

— **(Kedélyes betörő.)** A múlt hó végén egy éjszaka Szentmiklós Gyula tapolcai főszolgabíró révfülöpi nyaralójának váratlan vendége érkezett. Egy betörő tolvaj tette tiszteletét a főszolgabíró távollétében az üresen álló villában. Először a termeket kutatta át, azután pedig az éléskamrát vette szemügyre. Az inycsiklandó sonka és pezsgó láttára a betörő kényelembe helyezte magát, felterített s lakmározni kezdett. A lakomáját azonban megzavarta a főszolgabírónak váratlan megérkezése. A betörő, hogy a fényes lakomának kézzelfogható emléke is legyen, magával vitte menekülés alkalmával a főszolgabíró lankaszter vadászfegyverét, cserében ott hagyva az ő cszka csőzpuzkáját. A mozgósított köveskallai csendőrség tegnapelőtt elcsipte a kedélyes betörőt Szabó Károly somogytamási születésű, 22 éves volt urasági inas személyében, aki most atapolcai járás-

bíróság fogházában elmélkedik a főszolgabíró villájában elköltött pezsgós vacsoráról.

— **(Halálos harc az örökség miatt.)** Mohácsról írja levelezőnk, hogy Bakó Gergely, zsebényi gazdag földműves, folyton viszályban volt testvéröccsével, Józseffel az örökség miatt. A két testvér a minap megint összeveszett s Bakó Gergely civakodás közben fejét ragadott és olyant csapott vele öccse fejére, hogy az eszméletlenül rogyott össze. Életéhez alig van remény.

— **(Tejszövetkezetek.)** Tolnamegye területén egyre szaporodnak a tejszövetkezetek, melyeknek célja az eddig elpredált, vagy nagyon potom áron eladott tej értékesítése. Újabbán Apar nagyközségben május 9-én nyitották meg három tágas, célszerűen berendezett helyiségben a tejszövetkezetet. Naponkint mintegy 1000—1200 liter tej kerül feldolgosásra, melyből a lakosság szép jövedelmet fog huzni s ezzel némileg kárpótolva lesz azon nagy veszteségért, mely a filokszera pusztításai által érte.

— **(Selyemfonógyár Tolnán.)** Mint levelezőnk írja, végre sok vajudás után most már elkezdik Tolnán a selyemfonógyár építését, melyre a város igen szép összeget szentelt. Megvette a Duna partján a szükséges telket és 220.000 darab téglát ajánlott fel. A nagy kiterjedésű telket most vette át Bezerédj Pál, az orsz. selyemtenyésztés vezetésével megbízott miniszteri biztos egy szakértőkből álló nagyobb küldöttséggel a városból. Az épületeket, melyek 100.000 frtot meghaladó költségbe kerülnek, még az idén tető alá hozzák. A selyemfonógyár 300 orsóra lesz berendezve, s naponkint több száz munkásnak fog kenyeret adni.

— **(Gyufa a gyerek kezében.)** Ugy látszik, állandó rovatot kell nyitunk a gondatlanságból okozott tüzesetek leírására, melyeket gyufával játszó gyerekek okoznak. Népünk még mindig elég figyelmetlen a kis gyerekekre, kik, hogy ne sirjanak dologban álló szüleik nyakán, mindent megengednek nekik, még tüzzel való veszedelmes játékot is. Így legújabbán Major János szalataki lakos háza lett a tűz martaléka e miatt a gondatlanság miatt. Ugyanis Jen Ferenc, szalataki lakos öt éves László nevű fia, Benck Johanna és Szauner Emma, hasonlókorú kis lányokkal a ház tövében gyufával játszottak, azt gyujtogatták, miből aztán a házra is jutott egy-két szikra, s a tetőt felgyujtotta. A leégett ház nem volt biztosítva s így a tulajdonos kára nem térül meg. A gondatlanságból okozott tüzesetekről jelentést tettek a bíróságnak a további vizsgálat foganatosítása végett.

— **(Elfogott tolvaj.)** Ifj. Szabó István, baracska suhanc, Dunassekcsőn jártában, Takáts István ottani lakostól egy nadrágot elloptott. A lopásról a csendőrség tudomást szereavén, a tolvaj suhancot csakhamar elfogta s most a bíróság fogja azt majd a lopott nadrágért — elnadrágozni.

— **(Iskolatársak találkozója.)** Schön Gyula, kaposvári lakos, felhívja volt iskolatársait, kik 1887-ben a budapesti keresk. akadémián érettségit tettek, hogy a tízéves találkozó végett vele címeiket közöljék.

— **(Kézrekerült zsebmetező.)** Kovács János, tésenyi uradalmi kocsi a velini pusztán járt kocsiával a múlt héten. Az uton találkozott egy emberrel, a ki fel-

kérezkedett a kocsi. A kocsi fel is vette még rábista a lovak hajtságát is, ő pedig elszundított egy kicsit. Egyszere arra ébredt fel, hogy a kocsi az ut közepén áll s az ember nincs mellette. Sőt a zsebóráját sem találta sehhol s ekkor lett világos előtte, hogy zsebóráját az ismeretlen ember ellopta tőle és megszökött. Kárát a bakcai csendőrségnek bejelentetvén, csakhamar kézkerült a zsebmetsző, a ki nem volt más, mint Eisman Gyula, velini lakos. Az ellopott órát meg is találták nála s azt elkobozták tőle, tettét pedig feljelentették a bíróságnak.

— **(A kath. legényegylet)** műkedvelői előadása vasárnap este igazi élvezetet nyújtott azoknak, kik ott megjelentek. Műkedvelőktől többet senki sem várhatott. Szerepét igyekezett mindenki nemcsak betanulni, de azt jól előadni és játszani is. Almásy Tihamér „Sári néni” című 3 felvonásos énekes népszínművét adták elő. A szereplők közül különösen kitűntek Felber Lujza (Sári néni) Kovács Rozika (Mariska), Keizer Viktor (Somfa), Rompach Károly (Nagy Ádám), Glazer Mihály és Motill János; de a többiek is derekasan megállták helyüket. Igazán megérdemli azaz egyelet, mely ily módon is igyekszik az iparos ifjúságot összetartani és miveltetni, a közönség érdeklődését. Felülfizettek: Angster Oszkár 40 kr., Hradek Károly 40 kr., Vachtler Lajos 20 kr., Plaicher 20 kr., Kaizer 20 kr., N. N. 20 kr., Krum Péter 40 kr., Haberman 10 kr., N. N. és N. N. 20 kr. A miért a rendező ifjúság ezennel hálás köszönetét nyilvánítja.

— **(Tilos a kardbojt.)** Tudvalevőleg a honvédelmi miniszter egy régebbi keltű körlevelében eltiltotta az összes hazai veterán egyesületek tagjainak a kardbojt viselését. A pécsi veterán egyesület folyamodott, hogy legalább a város színeit jelképező, kéksárga selyemkardbojtot hordhassák. Ma érkezett le Pécs város tanácsához a miniszter határozata, mely kijelenti, hogy egyáltalában semmiféle kardbojt viselését nem engedi meg a veteránoknak.

— **(Májusok.)** Mostanában sokat emlegették azokat a bizonyos legöregebb embereket, akik állítólag nem emlékeznek olyan hideg májusi napokra, mint amilyenek a mostaniak. Ez meglehet, mert ezek az idősni szokott legöregebb emberek éppen azért vannak mindig készen, hogy szükség esetén semmire se emlékezzenek, de bizony azért volt már nem egyszer olyan hideg május, mint ez a mostani. A májusnak természet szerint melegebbnek kell lennie, mint a szezélyes áprilisanak, de 1755. óta már négyszer és pedig 1794-ben, 1803-ban, 1874-ben és 1876-ban történt meg, hogy május egész hónapja sokkal hűvösebb volt, mint az öt megelőző április. A hetvenes éveknek több május hónapja szintén hűvösebb volt a rendesnél, úgy hogy azóta ez a tavasznak és a szerelemnek a hónapja elvesztette minden tekintélyét és a tudósok figyelmét is magára vonta, akik a májusi hidegről, a fagyos szentekről és hasonló dolgokról mindenféle érdekes dolgokat tudtak elmondani. Akkor a tudósok nagy bölcsességgel meg is állapították, hogy annak a néphitnek, mely azt tartja, hogy Pongrác, Szervác és Bonifác hideget hoz, semmi alapja sincsen. A vizsgálat ugyanis megállapította, hogy nem ritkán éppen a fagyos szentek napjai melegebbek. De ha megtörtént, hogy a május hidegebb volt az

áprilisanál, megtörtént az is, hogy melegebb volt a szokottnál. Így 1817-ben, amikor a századnak leghidegebb áprilisa volt, a május olyan meleg volt, mint amilyen június szokott lenni; 1811-ben pedig júliusi meleggel köszöntött be a május. 1876-ban nagy dolgokat művelt május hónapja: reggelenként megfagyott a víz az utcákon. Érdekes különben, hogy 1871. óta legtöbbször szezélyes volt a május. A múlt évben csaknem annyira megkínította az embereket, mint az idén és két évvel ezelőtt is meglehetősen hűvös volt és sok esővel járt. Azok a bizonyos legöregebb emberek tehát csak régi hírnevükön nem akarnak csorbát ejteni, ha nem emlékeznek az ideizhez hasonló hűvös májusra.

— **(Ujabb állatjárványok.)** Megyénkben alighogy megszűntek grasszálni az állatjárványok, már ismét attól lehet tartani, hogy pusztításukat újra kezdik. — Mislény, Szalánta és Geresd községekben ugyanis a sertésorbánc, Siklóson pedig a sertésvész lépett most fel s a kora nyárelőn fellépő járvány azért veszedelmes, mert tartani lehet tőle, hogy a meleg idők beálltával csak terjedni fog, nemhogy megszűnnék. Itt egyben megemlítjük, hogy a főkapitány rendelete folytán minden állattulajdonos szigorú büntetés terhe alatt köteles az állatain észlelt legcsekélyebb betegséget is azonnal bejelenteni a rendőrségen. Így talán elejét lehet venni, hogy nem hoz ez az év is annyi csapást a gazdákra, mint az 1895-iki, mikor az állatjárványok szintén így májusban kezdtek jelentkezni.

— **(Az első vicc.)** A bakóca-felső mindszent-komlói új vicinális megnyitáson mondta el a mulatozó műtanrendőri bizottságnak ezt a sikerült adomát egy előkelő vendég. Egy másik helyi érdekű vasut megnyitásánál történt. A vicinális kis kávémasinája köhög, tüszög, erőlködik s egyszerre csak megáll a nyílt pályán. Az utasok megrémülnek s kitekintve az ablakon, látják, hogy a mozdonyvesztő nyugodtan pipáz a masina mellett, a fűtő szafaládét eszik, a kalauz pedig a kis peniculusával a körmeit tisztogatja. Egy utas, kinek sietős lehetett a dolga, rászólt a kalauzra:

— Ugyan kérem, minek állt meg a vonat?

A kalauz abbahagyja a körömtisztogatást s így felel:

— Száz lépésnyire innen egy részeg ember fekszik a síneken.

Mire a sietős utas nyugodtan mondja:

— Azért csak induljunk tovább...
Mig odaérünk, kijózanodik.

— **(Az asperni csata évfordulója.)** A cs. és kir. 44-ik gyalogezred tisztikara és legénysége 21-én ünnepelte az 1809. május 21-én vívott asperni csata emlékét. Az ütközetben résztvett az ezred is s az ott el esett hadfiak emlékére ma d. e. fél 10 órakor az ezred gyászmisét hallgatott a belvárosi plébániatemplomban, melyet Magenheim József plébános celebrált, A miséhez a zenekíséretet a 44. gyalogezred zenekara szolgáltatta Christoph Tivadar karmester vezetése alatt, utána pedig Magenheim József emelkedett szellemű beszédet intézett az ezredhez. Az asperni csatát másnap, május 22-én nyomon követte az esslingeni ütközet; e két napon az ezred legénysége ünnepet ül

és századonként 10 frt élelmesési pótlékban részesül.

— **(A szigetvári hős emléke.)** Szigetvár hős védője, Zrinyi Miklós, született főispánja volt Zalavármegyének. — A megye törvényhatósága most elhatározta, hogy Zrinyi Miklós arcképét megfesteti székházának közgyűlési terme számára. A képre 10 ezer frt van előirányozva s azt a jelenetet fogja ábrázolni, mikor Zrinyi Miklós a Szigetvárt ostromló törökök ellen kirohanásra vezeti maroknyi csapatát.

— **(Pécseitek a párisi kiállításon.)** Párisban az 1900. évben tartandó nemzetközi kiállítás magyar bizottságának tagjait most nevezte ki a kereskedelmi miniszter. — A kinevezettek közt ott vannak Pécsről Zsolnay Vilmos gyáros, Záray Károly dr. iparkamarai titkár, Angster József orgonagyáros és Zsolnay Miklós.

— **(Egy folyamodvány.)** Egy mohácsi vasárnapi iskolásfiú a következő folyamodványt adta be az iskolaszéki elnökhöz: — Folyamodvány Tekintetes iskolaszékitagot tiszteljük, hogy önök a mulasztottat megsemmintik hanem mindjárt büntetik. Én minden vasárnap voltam iskolába és önök mégis beadtak engem. Azt én beismerem hogy az őszkor nem voltam de akkor is azért nem mehettem egykét vasárnap hogy nem volt lábelim pedig a hidegben meztláb nem lehet menni. Azért kérjük az iskolaszékitagot hogy ne mindjárt büntessenek hanem előbb intsenek. Tisztelt nagyságos főtisztelendő urnak N. N. Mohács.

— **(Süllős és Sülyös.)** Csak egy betű különbség van a két név között, mégis nagyon különböznek egymástól a gazdáik. Süllős János eszéki lakos s ott iparkodó embernek ismerik; Sülyös János pedig Laskón lakik, de úgy látszik, nem nagy barátja a becsületes munkának, hanem inkább más városba elmegy lopni. Így tett ugyanis most is, s Eszéken jártában Süllős János udvarából egy vedret ellopt. Haza vitte Laskóra, de ott a csendőrség megtalálta nála. Most hát majd a bíróság előtt fognak találkozni a káros Süllős János és a tolvaj Sülyös János.

— **(A postabélyegek reformja.)** Csak pár napja, hogy egy miniszteri rendelet június 1-től fogva elnémulást parancsolt a vasuti csengőknek, már a postabélyegekre került a sor. A jövő év január elsejével ezek is sutba kerülnek az ő sablonos, izléstelen rajzaikkal s művészi kivitelű, allegorikus alakok szoritják ki a pecsétes levelet és a posta kocsi trombitáját: így akarja ezt a minden bélyegek leghatalmasabb ura — a kereskedelmi miniszter, akit ez újabb reformra az indított, hogy 1898. január elsején a kötelező korona érték lép életbe. A bélyeg-reform nemcsak a bélyeg-gyűjtőket érinti kellemesen, hanem a szerelmeseket is, a kik tudvalevőleg nagy kvantummal járulnak a posta forgalomhoz. A szerelmesek számára ugyanis külön bélyegről gondoskodott az előrelátó miniszter; az égő szívek érzelmeit kicserélő levelek bélvegein nyilas istenke, vagy nyíllal átszegezett szív fog diszelegni, a mi bizonyára meg fogja kétszerezni a szerelmi levelezők óriási számát.

— **(Szocialista gyűlés.)** 17-ikén délelőtt 10 órakor a szocialisták ismét gyűlést tartottak a Tornacsarnokban. A gyűlést Végh József, Horváth Imre és Heindl Alajos hívták össze s napirendje a következő volt: 1. A magyarországi politikai pártok és a szociáldemokrácia. 2. Pünkösdkor Budapesten tartandó országos szociáldemokrata kongresszus. 3. E kongresszusra kiküldött választása. A gyűlésen a rendőrhatalóságot Reeh György rendőrkapitány és Kovács Antal rendőrbíró képviselték. A napirendhez hozzászóltak Sikora Imre, Szabó József, Schramek N. és a többi ismert helybeli agitátorok, de ezenkívül más baj nem történt. A szónokok igen óvatosan beszéltek s mikor a munkások helyzetéről szólva a pécsi városi tisztviselők fizetésjavítását is belekeverte szavaiba az egyik szónok, csak úgy merete említeni, hogy „egy bizonyos városban“ s az ökle mutatóujjával a föld felé bukott, ezzel a gesztussal jelezve, hogy — Pécsen. A pünkösdi kongresszusra Schramek N. lett kiküldve helyi képviselőül s ezzel a gyűlés, melyen alig pár száz hallgató volt, véget is ért.

— **(Uj védgát.)** Mohács város képviselőtestülete 16-ikán tartott közgyűlésén megalkotta a 6 kilométer hosszú beton fal és földtöltés védgátáról szóló szabályrendeletet. Érdekes, hogy ehhez a püspöki uradalom, Kölked községe és az összes földművesek is hozzájárultak; e gáttal a gyakori árvíz elleni helyes védekezés biztosítva van.

— **(Egy házaspár öngyilkossága.)** Majos községben kettős gyilkosság történt. Bechtl Jánost és nejét, szül. Alfáter Erzsébetet találták lakásukban holtan. Bechtl János holtteste a padláson lógott kötélen, felesége pedig az ágyban feküdt holtan, kinek nyakán tollszárvastagságu barázdta volt, száját pedig a dunnával tömték be. Az eddigi vizsgálat kiderítette, minden kétséget kizárólag, hogy Bechtl János öngyilkos volt, ellenben az is bizonyos, hogy Bechtl Jánosné gyilkosságnak esett áldozatul. A szomorú véget ért házaspár ellen nyomozás volt folyamatban, mivel több rendbeli lopás alapos gyanuja terhelte őket. A gyilkosság előtti napon a községében fogták Bechtl Jánost és nejét vallatóra, de kihallgatás után szabadon bocsáttattak. Valószínű tehát, hogy a büntetéstől való félelemből menekültek a halálba. Előbb Bechtl feleségét fojtotta meg, aztán pedig önmaga életét oltotta ki.

— **(Megörült örömeiben.)** A gólyákról már sok mindnfélét írtak. Hisz ők a boldog családi élet alig várt reményei, mert a mikor ők kelepelnék egy egy tűz hely kéményén, ki volna boldogabb ezen a világon, mint a most lett papa és a sápadó kis mama. Ritka esetről tudósít azonban bennünket dombovári levelezőnk. A gólya ott a napokban egy 61 éves gazdag magánzót fia gyermekkel lepette meg. A kopasz papa immár hat éves házas volt és csak most részesült először atyai örömeiben. Felesége szubtilis, ritka szép szőke asszony, a ki most éli öreg férje mellett életének tavaszát. Az öreg férj rajongásig szerette aranyos feleségét, a ki viszont hő érzelmeket

táplált urával szemben. Képzhetni most, hogy örült a papa, mikor éjjeli álmából fölköltötték azzal a hírrel:

— Fiut hozott a gólya!

A kopasz, rántól szántott öreg arcu papa először sirt, majd nevetett és mikor köhögés fogta el a nevető görcsökhöz esett örömapát visszahanyatlott a párnák közé és örjöngeni kezdett. A fiatal asszonyt nem értesítették mindjárt férje állapotáról, mert féltek a következményektől. Azt is mondják a rossz nyelvek, hogy a papa nem annyira az örömtől, mint inkább a féltékenységtől örjöng.

— **(Az önkéntes-nevelők.)** Vannak olyan fiatal urak, akik nyakra-főre buktak az iskolákban, de urasági érszetükben iszonyodnak a három évi katonai szolgálattól és előbb önkéntességre, majd tiszti kardbojtravágyakoznak. Vannak aztán, akik azzal foglalkoznak, hogy az ilyen elmaradott urakat önkénteseknek képesítsék. A kultuszminiszter most a gombamódra elszaporodott katonai előkészítő iskolák szabadságát jelentékenyen megszorítja. Legutóbbi rendeletében ezeket a katonai előkészítő intézeteket a tankerületi főigazgatók felügyelete alá rendelte. A felügyelet jogkörét később állapítja meg; azt azonban már most meghagyja, hogy az intézetek a tanmenetre és az intézeti rendre vonatkozó minden adatot terjesszenek be és hogy a főigazgatók már a közel hetekben kezdjék meg az ilyen iskolákban a hivatalos látogatásokat. Ezzel egy kissé meg lesz nehezítve az ilyen önkéntesjelöltek sorsa. Főigazgató előtt mindenestre nehezebb lesz a vizsga, mint előbb, a „családi“ vizsgálóbizottság előtt.

— **(Halálozás.)** Özv. Jarsch Ferencné szül. Michelmann Karolin, életének 61 ik évében meghalt. Temetése 21-én (pénteken) délután 4 órakor lesz a Zrinyi utca 17. számú házból a budai-külvárosi temetőben. Lelkiútveért az engesztelő szentmisét f. hó 22-én reggel 8 órakor mutatják be a székesegyhásban.

— **(Védhimlőoltások)** a múlt vasárnap megkezdetvén, úgy a belvárosi, mint a szigetkútvárosi és Ágostontéri iskolákban a jövő vasárnap folytattnak. A kötelező védhimlőoltásokat a hatóság szigorúan ellenőrzi, ezért hát ajánljuk a szülők figyelmébe, hogy még be nem oltott gyermekeiket az oltásban részesítsék. A védhimlőoltás a jelzett időben és helyeken a kerületi orvosok által ingyen eszközöltetik; arra minden védhimlőoltásra kötelezett gyermek felhivatik s a kik talán hásiorvossal eszközöltetik a gyermekek beoltását, azok kötelesek a himlőoltás színhelyére az oltási bizonyítványt elvinni.

— **(Hirtelen halál.)** Steuerer Jakab, ügyvédjelölt, ki Bodó Aladár dr. ügyvédi irodájában volt alkalmazva, 20-án reggel 7 órakor hirtelen meghalt. A fiatal, 25 éves, szorgalmas ifju tegnap még a legjobb egészségben volt, tárgyalt is a bíróságnál s ma reggel, mikor felöltözött, akkor érte el a hirtelen halál, a mit szívszélhűdés okozott.

— **(Felgyújtott pajta.)** Jerkovich Vászó, véméni lakosnak a pajtája a napokban kigyuladt és a tűz martalékvává lett. Az épület nem volt biztosítva s így a

tulajdonosnak nagy kára van. A tűz keletkezési okának kiderítése végett megindított nyomozás megállapította, hogy a pajtát úgy gyújtották fel. Ugyanis a szomszédok gyerekei, az alig ötéves Naszla di Sándor és Radics Vászó gyufával játszottak a pajta körül s annak tövében még tüzet is próbáltak rakni. Ettől aztán lángra lobbant az alacsony falu pajta szalmatetőzete és így keletkezett a tűz. Szerencse, hogy a pajtából a bentlevő lovat és tehenet ki tudták vezetni, mert így is elég nagy kárt okozott, a tulajdonosnak a gondatlanságából támadt tűz.

— **(Mégmérgezte a gazdáját.)** 17-ikén este egy megrémült véres fiatal ember állított be a rendőrségre, a hol kétségbeesve beszélte el, hogy őt Liban Antalnak hívják s a gazdáját borral megmérgezte. Ugyanis, mikor haza ment, megkínálta egy pohár borral s ő mikor a bort megitta, egyszerre rosszul lett s elkezdett vért hányni. Ime csupa vér most is a ruhája. Ebben igaza is volt a megrémült legénynek, de mikor kérdesték tőle, hogy a fejét ki verte be, arról nem tudott semmit. Pedig két helyen is be volt ütve a feje, annyira, hogy a kórházba kellett szállítani. Persze az általa előadott rémesebből mi sem igaz, csak az a való, hogy a vasárnap tiszteletére valahol jól beborozott s ilyen állapotban meg is verték, de hogy kik, arról természetesen nem tud semmit.

— **(Agyon akarták ütni.)** Vigmulatság volt Madocsán a Pléházi féle vendéglőben. Husta a cigány, jártak a párok a csárdást, mignem a leányok miatt a táncosok alaposan összekülönböztek. Farkas Mihály bölcskei legényre ugyanis már rég haragudtak a madoccai legények, hogy ez urálja nemcsak a falujában, hanem még náluk is a mulatságokban a helyzetet. Épen amint Csapó Zsófi hajadonnal rakta, cifrásta a csárdást, nekiestek a többiek és kivették kezéből a szép leányzót. Pléházi István szerencsére a verekedők közé lépett és Farkast hirtelen egy mellékszobába rejtette el üldözői elől. A felbőszült legények azonban betörték az ajtót és az ágy alá rejtőzött Farkast kihúsva, agyba főbe verték, s tán agyon is ütük. ha a vendéglős meg nem menti. Nagy nehezen ekkor kiszórta a vérszomjas legényeket Pléházi az utcára, de még itt is fenyegetőstek, hogy így, meg úgy kieresztik Farkasnak a véréit. ha ki mer jönni. Csak hajnalban menekülhetett Farkas haza, de megfogadta, hogy többé nem megy Madocsára mulatni, a hol nincs biztonságban az élete.

— **(Biedermann Rezső adományai.)** Szigetvár város képviselőtestülete lovag Biedermann Rezsőt a város díszpolgárává választotta azon alkalomból, hogy a fölláttandó polgári iskola javára harmincezer forintot adományozott. Biedermann Rezső anyagi támogatásával épült föl a városban egy kóskórház is, most pedig az ő adományából fog fölláttatni legközelebb egy népiskola is.

— **(Vizbefult asszony.)** Csapics Györgyné szül. Kovácsics Magdolna, 38 éves mohácsi lakosnő a szigeti Riha-tón 13 éves fiával csónakon át akart evezni, hogy a tulsó parton sertést legeltető férjének ennivalót vigyen. A csónak azonban utközben fölfordult s ők mind a ketten az ölnyi mély vízbe estek. A fiu uszni tudván, visszauszott a partra; jajgatására a közelben levő emberek csónakba ültek, hogy ha lehet, az el-

merült asszonyt kimentsék. De csak holttestét hűsták ki a Rihából. Ekkor értesítették a Riba tulsó partján levő férjet is a szerencsétlenségről, mire aztán a holttestet Mohácsra haza szállították.

— **(Csengetés helyett kikiáltás.)**
Tudvalevőleg a vasuti állomásokon jövő hó 1-től kezdve nem csengetnek a vonatok indulásakor, hanem . . . hogy mit is csinálnak, azt most tessék hirdetményekben a vasutak igazgatóságai. Így a mohács—pécsi vasut igazgatóságától ma vett értesítés szerint, jövő hó 1-étől kezdve a megszűnő csengetés helyett kikiáltás útján fogják az állomásokon a vonatok indulását az utasokkal tudatni, vagy a szükséghez képest kézi csengettyűt használni. A reform hívei azt mondják, hogy ez is a haladáshoz tartozik; hiszen a külföldi vasuti állomásokon már rég nem ismerik a vasuti csengetést. Ezzel szemben a reform ellenesei azzal érvelnek, Daniél báró miniszter csak azért találta ki a vasuti csengetés megszüntetését, hogy a vasuti harangokat eladhassa, a vasuti csengetők állásait megszüntethesse s az így nyert pénzről Bánffy kifizethesse a felemelt kvóta többletét. Így hát a kvótát — fizeti a nagy harang!

— **(Öngyilkosság a fogházban.)**
Mathievits István 49 éves, pécsi születésű és illetőségű, volt vasuti fékező, jogerős ítélettel két évi börtönre lévén elítélve, büntetését a pécsi kir. fogházban ülte le, mint-hogy betegeskedése miatt a börtönbe elszállítható nem volt. Büntetéséből már öt hónapot leült, állandó lakója lévén a fogházban berendezett rabkórháznak. 18 án éjjel, míg régy szintén beteg rabtársa az igazak álmát aludta, fölkelte fekhelyéről és a folyosóra ment, a hol egy nagy sjtó keresztvasára egy az alsó ruhájából kihuzott madzagból és zseb kendőjéből rögtönzött kötélre fölakasztotta magát. Az órség már csak a megmerevedett holttestet találta. Még az éj folyamán értesítették az esetről a rendőrséget, mely a hullát kiszállította a temető halottas házába, a hol ma reggel fölboncolták. Valószínűleg az általa gyógyíthatatlannak vélt lábaja ragadta kétségbeesett tette. Különböen elkeseredését az is okozhatta, hogy halált okozott súlyos testisértés miatt kétévi börtönre ítéltetvén, perujtással élt és újabb tanukat jelentett be. Ezek vallottak is a javára a vizsgálat alkalmával, de később kijelentették, hogy Mathievics őket pénzigérettel hamis tanúzásra bírta. És ezért is vád alá helyezte a törvényszék ez évben hamis tanúserzés miatt, a mi fellett való elkeseredése szintén oka lehetett öngyilkosságának.

— **(Szemesnek áll a világ.)** Ezt a közmondást követhette Szemes András, volt döbröközi lakos, a ki — mert véletlenül a neve is épen Szemes — nagyon bizott ebben a közmondásban. Annyira bizott pedig, hogy mikor már helyes uton nem birt pénzre szert tenni, a zsaroláshoz folyamodott. Csakhogy ezen aztán rajta is vesztett és ügye a kaposvári törvényszékhez került. Míg a vizsgálat folyt ellene, felköltözött Budapestre, a honnan azonban most ismeretlen helyre távozott. Pedig már elérkezett az ideje, hogy beszámoljon vele a zsarolás miatt a bíróság, amiért is most országosan körözik.

Budavár bevétele.

. . . Szállt a kartács s tüzet fujva
Bömböttek az ágyuk;
A szivekben csodatévő,

Sohse érzett láng gyult.
Ment a honvéd, ment előre,
Budavár falára
A trikolort hogy feltűzze,
Ment ezer halálba.

Budavárát az ellenség
Tűzzel-vassal védte;
Mint a ketrecébe zárt vad,
Viaskodott érte.
S a maroknyi honvédcsoport
Csak előre törvén,
Feljut im a vár falára —
S alatta az örvény.

És lehullott az örvénybe
Hős halált lelt száz is;
De csak rohant, tört előre
Utánuk a másik.
Egy egy hős lett valamennyi
És művelt csodákat
S a névtelen féliatének
Bevették a várat!

Innen-onnan ötven éve
Lesz már uemsokára,
Hogy szabad lett zsarnok hadtul
Buda ősi vára;
Ötven éve, hogy a magyar
Az igát lerázta —
S ma since még meg a régi jussa,
Ősi szabadsága!

Hiszen a ki Budavárát
Tűzzel-vassal védte
S ágyut szegzett, halált szórt a
Jogért küzdő népre;
Kiért anyai magyar honvéd
Hullt hörögve porba —
Budavárban most is ott áll
Hentzinek a szobra;

És a dicső évforduló
Valahányszor itt van —
Nem is magyar, kinek arca
Nem ég szegyenpirban:
Fiainknak piros vére
A ki miatt csurgott,
Eltűnjük, hogy emlékére
Ép Budavár főterére
Állítottak szobrot?!

Igric.

Törvényszék.

§ **Megreparált becsület.** Neumann Soma bankhivatalnok a miatt panaszolta be Miklós Gyula hírlapíró a bíróságnál, mert azt állította róla egy társaságban, hogy „a Pufit a tiszti kaszinó mulatságáról kidobták.” Nagy apparátussal indultak a felek a mérkőzésre, panaszos Jobst László drt, vádlott Ferenczy László drt kérte meg a képviselőre, a kik már egyszer tárgyaltak ebben az országgra szóló fontos ügyben, a mely akkor azzal végződött, hogy a vádlott által bejelentett tanuk kihallgatását, a kik igazolandók lettek volna a panaszos által inkriminált kifejezés valóságát, mára rendelte el a bíró. Vádlott tanui, névszerint Szabó Kálmán és Gulyás Kálmán főhadnagyok, valamint Róna Béla tanár pontosan megjelentek a kitűzött időre, vártak jó sokáig, de az ellenséges felek csak nem jöttek. Végre megérkezik a két ügyvéd, a kik kijelentették, hogy a felek kiegyeztek, miután a bíró sem tehetett egyebet, mint a nagy port felvert ügyet megszüntetnek jelentette ki.

§ **A fogalmazott úr.** Folyó évi január 21-én Baumayer Ferenc beállított Árpád község előljáróságához s ott egy iratot mutatott fel, mely arról szólt, hogy valami Fil-

singer Ádám, pécsvárad lakos, a ki két évig a pécsi kórházban ápolgatott, 150 frtot fizet Baumayernek, illetve az összeg felét Árpád község fizeti meg, hol Filsinger lakik. Az irás előmutatójának tehát a „fogalmazott ur“ (ugy látszik, fogalmasó urat, vagy tisztelt címet értett itt az irás) fizesse ki csak az egész összeget s felét hajtsa be az előljáróság Filsingeren. „Az igazságért“ alá voltak írva az irásnak Erreth Lajos, kórházi főorvos és Majorossy Imre polgármester. Az előljáróság azonban nem hajlott az irásbeli meghagyásra, mert Filsinger Ádám a községben ismeretlen volt s az iratot visszaadták Baumayernek, kinek még a nevét se kérdezték meg. De ez, a helyett, hogy a sikertelen zsarolás után eltépte volna az irást — a mely tartalmából itélve is hamisított volt — eltette inkább a fiókjába. S ekkor történt, hogy egy más ilyenfajta család elkövetőjét keresték a csendőrök s ő is gyanuba kerülve, a házkutatás alkalmával ráakadtak a hamisított bizonyítványra. Baumayer be is ismerte, hogy azt elejétől végig ő hamisította s pénzre akart veleszert tenni. Természetesen feljelentették a pécsi kir. törvényszéknek, a hol most tartották meg ügyében a végtárgyalást s az alig 18 éves vádlottat hatheti fogházra el is ítélték. Az elítélt megfelebbezte az ítéletet; de felebbezett terhére a kir. ügyész is.

§ **Megszűnt vád.** Mendl Antal, a ki Kajdi János ügynöknél mint irnok szerepelt, ez utóbbi azért jelentette fel a pécsi kir. törvényszéknek, mert egy fél által lefizetett 8 frtot nem adta át neki, hanem saját céljaira fordította. Mendl Antalt ezért a törvényszék sikkaasztás miatt vád alá helyezte s ki is tüzte már ügyében a végtárgyalást. Ezen azonban a panaszos nem jelenvén meg, a magánvádra üldözendő vádbeli cselekményre nézve a kir. törvényszék a további eljárást megszüntette.

§ **Tolvaj eseléd.** Kálovics Andrá Klára, fiatal eselédleány Schiller kávésnál volt szolgálatban, a hol a gazdaasszonyától ruhaneműeket és egyéb tárgyakat ellopott. Ezért a rendőrségre, onnan pedig a törvényszékhez került az ügye, a hol vád alá is helyeztetett. Meg is tartották ellene a végtárgyalást s a beismerésben levő tolvajt hat heti fogházra ítélte el a bíróság. Az ítéletben a vádlott és a kösvádló is megnyugodván, az jogerőssé vált s az elítélt leány átadatott büntetése kiállása végett a kir. ügyességnek.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyzettek Pécs szab. kir. város 1897. évi május 22. napi tartott hetivásárán.

Az árak méter zaszánként számlítatnak.

Rozs uj 7.20—7.40; kétszeres uj 5.50—5.80
rozs uj 5.40—5.50; árpa őszi. —; tavaszi. —
uj 4.— 4.20; zab uj 5.40—5.60; búkköny —
—; kukorica uj 3.70—3.90; kukorica ó —
széna 1.—1.30; szalma 1.—

Kínat: gyenge, mintegy 130 gabona-kocsi volt a piacon

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

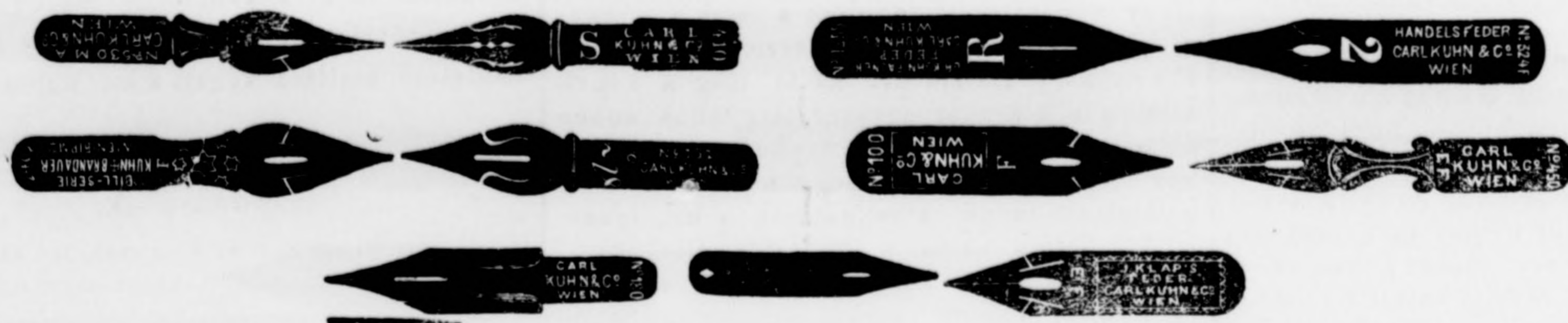
fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.